

वलनबोधकम् । तत्तांपमण्डलप्राच्या यास्या सौत्या च दिक् सदा । कदम्बभ्रमवृत्तं चेति । अतो विक्षेपः कदम्बाभिमुखो भवति । भुवाभिमुख्या क्रान्त्या सह कथं तस्य मित्र-दिक्कस्य योगवियोगावृत्तौ । तयोर्विज्ञादिक्कं तदायन-वलनवशात् । अथ तद्गोलोपरि प्रदर्श्यते । यद्योदितं गोलं विरचय्य क्रान्तिवृत्ते यद्व्यवहृच्चिह्नं तस्मात् परितो नवति-भागान्तरेऽन्यत् त्रिज्यावृत्तं निवेश्यम् । अथ व्यवहृ-क्काद्भुवोपरिगामि स्तब्धं तस्मिन् वृत्ते यत् लगति तत्क-दम्बयोरन्तरस्य ज्या त्रिज्या स कर्णः । तयोर्विज्ञान्तरपदं कोटिः । सा च यद्विस्त्रा । क्रान्त्यव्याप्तिवृत्तेः कदम्बा-भिमुखः कर्णरूपः । तस्य कोटिरूपकरणायाचुपातः । यदि त्रिज्याकर्णे यद्विः कोटिस्तदा शरकर्णो वा । फलं क्रान्तिसंस्कारयोग्यो विक्षेपो भवति । तेन संस्कृता क्रान्तिः स्फुटा । विक्षेपापस्यस्य व्यवहस्य विषुवन्मण्डलस्य च यद्यान्योत्तरनन्तरं सा स्फुटा क्रान्तिरुच्यते अथाद्य-कल्पेऽपीयमेव वाचना । अत्र सतिराधिपहक्रान्तिज्या भुजस्थाने कल्पिता स भुजः । तद्व्युज्या यद्विस्थाने कल्पिता सा कोटिः । तत्रापि त्रिज्या कर्ण इति सर्व-सुपपन्नम् प्रमि० । तत्रैव स्थानादेष्यक्तम् ।

“नाडिकामण्डलात् । तिर्यगन्तापमः क्रान्तिवृत्तावधिः क्रान्तिवृत्ताच्छरः । क्षेपवृत्तावधितिर्यगेव स्फुटो नाडि-कावृत्तखेटान्तराद्यपमः” सू० । “क्रान्तिवृत्ते यत् स्फुटय-हस्थानं तस्य नाडिकावृत्तात् तिर्यगन्तरं सा क्रान्तिः अथ विमण्डले च यत् व्यवहस्थानं तस्य क्रान्तिवृत्ताद्यत् तिर्य-गन्तरं स विक्षेपः । अथ विमण्डलस्य व्यवहस्य नाडीवृत्ता-द्यत् तिर्यगन्तरं सा स्फुटा क्रान्तिः” प्रमि० ।

इषामवेदविहिते वज्रभेदे । “इषुवज्रौ वामवेदे विहितौ” सि०कौ० । इषुप्रकारः स्थूला० कन् । इषुकः शरप्रकारे

इषुकामशमी स्त्री उरीभेदे “पूर्वेषुकामशमी” सि०कौ० ।

इषुकार इ० इषुं करोति क-अष् उप० । बाणकारके शिबिभेदे “पिक्कला कुररः सर्पः सारङ्गोऽन्येषां विना । इषुकारः कुमारी च भेटेते गुरवोमस” बौद्धेनोक्तं सम-र्थयितुं पिक्कलादीनां यथोपदेशकारित्वात् सुकलं तथा वर्णितम् यथा । “आशा बलवती राजन् । नैराश्यं परमं धरमं सुखम् । आशां निराशां कृत्वा तु सुखं स्वपिति पिक्कला । सामिषं कुररं दृष्ट्वा बध्यमानं निरामिषैः । आमिषस्य परित्यागात् कुररः सुखमेधते । गृह्णारभ्यो हि इःकाय न सुखाय कदाचन । सदा परकृतं वेश्म प्रविश्य

सुखमेधते । सुखं जीवन्ति सुनयोभैरव्यवृत्तिसमान्विताः । अयत्नेनैव जीवन्ति सारङ्गाश्च पक्षिणः । इषुकारो नरः कश्चिदिषावासक्तमानसः । समीपेनापि गच्छन् राजा-नं नावबुद्धवान्” बहूनां कलहो नित्यं द्वयोः सङ्कथनं भुवम् । “एकाको विचरिष्यामि कुमारीयङ्गको यथा” भा०शा० प० अ० १७८ इषुकदादयोऽप्यत्र ।

इषुकृतं त्रि० इषुरिव शीघ्रगामी ऋजुगामी वा कृतः । बाण-तुल्यं शीघ्रगामितया ऋजुगामितया च कृते । “अग्निं पूष-क्षिप्रकृतेव देवा नासत्या” ऋ० १८४, ३ । इषुकृतेव इवशब्द एवार्थः । आशिषावनाय इषुवच्छ्रीमन्ऋजुगामिनौ कृता-विव सन्तौ” भा० इषुकृता इव नासत्या इत्यादौ सर्वत्र आन्दस्य आ । एतेन इषुकच्छन्दस्योदाहरणतया एतस्या ऋच उपन्यासः प्रसादिक एव ।

इषुध शरधारणे कण्डू प० अ० ८६८ । इषुधति ऐषुध्नीत् इषुधिता-इषुधिता । याचजायामपि “विश्वो राय इषु-धति दुम्नं दृणीत पुष्यसि” ऋ० ६, ५०, १ । पतिं वो अग्रानां धेनूनामिषुध” ऋ० ८, ५८, २ । भावे अ । इषुध्या प्रार्थनायां स्त्री । “दिवोवास्तोष्वहुरस्य वीरै-रिषुधेव सवतो रोदस्योः” ऋ० १, १२२, १ । उष् इषुधु प्रार्थके “इषुधय चतमापः पुरज्ज्” ऋ० ५, ४१, ६ ।

इषुधर इ० इषुं धरति इ-अच् इत० । बाणधरे इषुधर-दयोऽप्यत्र । “यथासि सर्वेषुध्वं निरास्यत्” भट्टिः ।

इषुधि पुंस्त्री० इषवो धीयन्तेऽत्र धा-कि इषुध-इत् य-लोपो वा । बाणधारे बाणधारके वा लूणे । स्त्रीत्वे “धनुर्गाण्डीपमादाय तथाऽन्ये महेषुधी” भा०व० । ३८० । निर्वर्त्तेन इषुधीरसक्तः” ऋ० १, ३३, ३ । पुंस्त्वे “ब्रह्माऽऽक्षयौ महेषुधी” रामा० । “बहूनां पिता बहुरस्य पुत्रश्चिचोदयोति वज्रनाभगज” । “इषुधिः सङ्गा घृतनाभ” ऋ० ६, ७५, ५ । “बहव इषवो धीयन्ते इषूणां निधान-त्वात् “इषुधिरिषूणां निधानम्” यास्कः” भा० ।

इषुप इ० इषुं पिबति पा० पाभे क उप० प० । अहुरभेदे सङ्घि अंशावतारे गन्तजिज्ञासा राजासीत् यथाह भा० आ० ६७० । “इषुपोनाम यज्ञे वामसुराणां बलाधिकः । गन्तजिज्ञासा राजासीत् भुवि विख्यातविक्रमः” ।

इषुपुङ्खा स्त्री इषोः पुङ्गमिव उपमस्याः । शरपुङ्खावृत्ते ।

इषुपुष्या स्त्री इषुरिव उपमस्याः । शरपुष्यावृत्ते ।

इषुमत् इ० इषवः सन्त्यस्य प्राशस्त्येन नतम् । प्रशस्तबाणधरे ।

“इषुमति रघुसिंहे दन्दशूकान जिघांषी” भट्टिः ।